

af Kongeriget's Regjering, men han er ikke den island'ske Regjering saa nær som Justitsministeren, han er ikke i samme Grad som Justitsministeren opfordret til og, som jeg vil haabe, island til at dømmen om den Trang, som kan udgaae fra de island'ske Forhold og hvad der til hører. Og dernæst kan jeg aldrig, naar der er Spørgsmaal om Finantsministerens Stilling i de finantsielle Forhold, oversee, at han har en dobbelt Stilling; det er min fuldkomne Overbeviisning, at naar vor nuværende kongerig'ske Finantsminister tænker sig Rigets finantsielle Stilling, saa tænker han paa hele Riget, saa tager han det Alt som en Eenhed, tinger saa paa os alle med de Betragtninger, der kunne hidrøre derfra og om hvis Gyldighed vi ikke kunne dømmen; jeg er overbeviist om, at da jeg veed, at Kongeriget ikke er fattigt, maa det hele Monarchi være velhavende, saalænge som det ikke ligger for mig, at det er anderledes. Naar Ministeren opløser sig i sine forskjellige Personer, saa bliver enhver af dem en Halvhed og enhver af dem en Død; dersom han søger at blive en Sandhed ligeoverfor os, bliver han kun en Halvhed, og fra en Halvhed faae vi kun halve Betragtninger, men halve Betragtninger kunne vi kun give halv Anerkjendelse.

Winther: Det blev af den ærede Rigsbudsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) ytret, at det vilde være mindre rigtigt at bringe saadanne Sager frem som den, jeg omtalte, og hvorom der foreligger et Andragende under Nr. 11, nemlig angaaende en Expropriations-sag. Jeg vil indbrømme, at det vilde være en rigtig Indvending, dersom vi, for at kunne bedømme, hvad Andragendet gaaer ud paa, skulde forbyde os i Underfølgelser af local Bestaaenhed, som den ærede Ordfører meente vi ikke havde Kundskab til; men det er slet ikke derom, Sagen her dreier sig, den dreier sig kun om, hvorvidt Bestemmelserne i Anordningen af 5te Marts 1845 ere opfyldte eller ikke, og om man har behandlet Bedkommende rigtig, naar man seer hen til denne Anordnings-Bud. Der er, efter min Mening, begaaet den Feil, at Besigtigelses-Commissionen, uden at tilkalde de Delegerede for Søsten og Faldbø Sogne, har gjort en Forandring i den Forretning, som er afholdt i

de Delegeredes Overværelse; dette strider mod Loven, og det er derfor, at Bedkommende troer at have Ret til at fordrø den Overførsel, som var affat for ham paa Lovlig Maade; der er her ikke Tale om, at man har sat det som en Mulighed, at han kunde faae denne Overførsel; det hedder nemlig i Udskriften af Besigtigelses-Commissionens Protokol: „I Stationen 710 anlægges en fælles privat Overførsel i Niveau med Stigningen 1 til 15“; der staaer ikke talt noget om, at han kan faae den, der staaer, at den skal anlægges. Denne Bestemmelse kan ikke forandres, uden at de Delegerede i det Mindste blive tilkaldte, og her er en Erklæring fra dem om, at de ikke have været tilkaldte; det er netop med Hensyn hertil, at det forekommer mig, at det ærede Udvalg kunde have henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at der her vistnok fra Ministeriets Side maatte kunne gjøres en Henstilling til Jernbaneselskabet om at faae denne Ubillighed rettet paa den ene eller paa den anden Maade. — Manden har maaskee i et tidligere Andragende ønsket en større Betaling for den afstaaede Jord; men det har han aldeles fravalbet, han holder sig blot til deels at faae denne Overførsel og deels at faae Jernbaneselskabet forpligtet til ved et Kør under Jernbane-Dæmningen at lede en Bæk, som før har vandet hans Enge, over paa hans Marker paa den anden Side af Jernbanen — det er disse to Ting, som det foreliggende Andragende gaaer ud paa, der er her ikke Tale om nogen Forandring i Expropriationssummen, og derfor er det, jeg troer, at Thinget meget gjerne kan indlade sig paa denne Sag — uden at risikere at forbyde sig i Sager, hvor det ikke kan faae tilstrækkelig Grundlag for en moden Afgjørelse — og navnlig gaae ind paa en Afgjørelse, som blot gif ud paa en Henstilling til Ministeriet om velvillig at tage Sagen under Overveielse. Jeg troer, at der har været nogen Misforstaaelse af denne Sag, og at det maaskee har været Grunden til, at man ikke har kunnet gaae ind paa at anbefale Andragendet paa en eller anden Maade til Ministeriets Overveielse. Naar det i Betænkningen er sagt som en Grund til ikke at gjøre Videre ved Andragendet, at det allerede havde været hos Ministeriet; skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom det ikke tidli-